Časopis urbanovské základní školy

Školní bublina

Říjen 2019

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

máme za sebou září a větší polovinu října a to je dobře. Už jsme se pomalu smířili se všemi novinkami, které nám začátek školního roku nadělil. Většina z nás už si pamatuje rozvrh hodin i na jakém kroužku či nástroji kdy má být. A nezáleží na tom, zda jsme děti, rodiče nebo učitelé. Všichni se vezeme na stejné lodi. Jeden za druhého vykrýváme zodpovědnost a doufáme, že naše rodina aspoň navenek bude působit jako fungující společenství.

Podzim nás obestřel mlhou a svou všepronikající vlhkostí. S úžasem pozorujeme proměnu barev a listí tančící ve větru. Nepodlehněme však romantickým podzimním náladám, nejsme žádní medvědi, abychom se teď uložili ke spánku a na jaře se zase probrali, byť je tato představa více než lákavá.

Ani Bublina se nepoddává melancholickým tesknotám, naše redakce pracuje dál, podzim nepodzim. A co se v naší škole za měsíc přihodilo? Především jsme se přestěhovali do kulturního domu v Urbanově. Pokud vás zajímá proč, přečtěte si článek o stěhování. Kromě podzimních viróz nás navštívil i výtvarník Pavel Čech, o tom se dočtete hned ve třech rubrikách – v reportáži, rozhovoru i anketě.

V parku v Urbanově jsme nakrátko vystavili landartový projekt Poezie ve větru, o co šlo, se dozvíte v článku samotné šéfredaktorky. Nechybí tradiční oblíbené rubriky jako Slavné výroky pana ředitele, Parta z Oucehle nebo Vtipy. Určitě najdete i nějaké novinky, vždyť naše Bublina je místy proměnlivá jako podzimní počasí.

Přejeme vám krásný a klidný podzim a děkujeme za vaši přízeň. Za redakci Bubliny

Marta Veselá Jirousová

Pavel Čech a indiáni

Knížky - někdy jsou zajímavé a někdy zase ne. Většina z nás zná samé podobné knížky – dobrodružství, akce a někdy i ta láska. Ale právě knížky od spisovatele a ilustrátora Pavla Čecha jsou něčím jiné a výjimečné. Asi proto všechny tak zaujaly. A právě 14. října 2019 jsme měli možnost se s Pavlem Čechem setkat. Musím říct, že zážitek to byl na celý život.

Pavel Čech ukazuje svůj batoh

Pavel Čech je velmi zajímavá osobnost. Miluje indiány, rád maluje, ale zajímavé je, že v dětství nechodil na výtvarný kroužek. No, ale teď zpátky k besedě. 14. 10. přibližně v půl jedenácté k nám přijel Pavel Čech. A hned na začátku nám vyprávěl historky ze svého dětství. Ale pozor, byla i soutěž o cukroví. Na besedu se sešla nejen naše škola, ale i lidé z Urbanova.

Povídal nám o tom, jak s e inspiroval k napsání knih, ukazoval nám obrázky do knih a povídal nám, jak chtěl být jako malý indián, astronaut a dokonce popelář. Ukazoval nám svůj ručně ušitý batoh a prozradil nám, že si dokonce ušil batohy tři.

Při besedě probíhala i soutěž o svatební cukroví

Já osobně si myslím, že Pavel Čech je velmi talentovaná osoba a je to strašně příjemný pán. No a na konci celé besedy byla autogramiáda. Samozřejmě proběhl rozhovor do Bubliny.

No a to byla celá beseda s Pavlem Čechem a my všichni doufáme, že ho uvidíme zase.

(vd)

Anketa

Co se Vám nejvíc líbilo na besedě s Pavlem Čechem?

Anička, 1. třída

Jak nám dal ty motýly. A jak nám dával cukroví a povídal o indiánech.

Barunka, 1. třída

Jak nám ukazoval ten batůžek, to byla pro mě nejlepší věc. Taky se mi líbilo, jak nám dával ty otázky a jak jsem se přihlásila a říkala jsem jenom mmmmmmm. Vůbec jsem to nevěděla, myslela jsem, že to bude lehký.

Štěpánka, 1. třída

Mně se nejvíc líbilo, jak nám ukazoval ten batůžek a ještě ty otázky.

Violka, 1. třída

Mně se nejvíc líbilo, jak nám ukazoval to pírko, a hádali jsme, z jakého ptáka to pírko je; a že jsem jediná uhodla, že je to pírko ze strakapouda.

Dominik, 1. třída

Ten batůžek a jak nám dával ty otázky.

Šimon, 1. třída

Jeho bílá košile.

Honzík, 1. třída

Jak nám říkal ty otázky a jak nám vyprávěl o Vinnetouovi.

Adélka, 2. třída

Jak nám povídal o tom, jak babička pro něj pletla knížky, jak nám řekl o tom spisovateli, který se nemohl prodávat a to je asi všechno.

Nikolka, 2. třída

Jak tam povídal krásné věci, jak nám ukazoval ten batoh. Celé se mi to líbilo, bylo to krásný.

Tomáš, 2. třída

Ten batoh.

Vojta N., 2. třída

Asi jak dával ty otázky.

Vojta P., 3. třída

Že jsme si povídali hodně o indiánech, taky že jsme dostávali cukroví, když jsme odpověděli správně.

Klárka, 3. třída

Nejvíc se mi líbilo, jak nám dával ty otázky a my jsme mu odpovídali a za to jsme dostávali cukroví. A pak, jak nám povídal, že jeho kamarád má bič.

Anežka, 3. třída

Že jsme si povídali i o knížkách, které byly starší, které více znám. A že jsme dostali nádhernou sbírku motýlů a že jsem vyhrávala to cukroví.

Kryštof, 4. třída

Batoh s indiánama, motýli, že se rozdávalo cukroví za otázky, které jsme měli vědět, a to je všechno.

Vítek, 4. třída

Jak nám ukazoval ty motýly, jak jsme měli soutěž o cukroví. Nejvíc se mi líbily ty indiánský jména.

Lucka, 4. třída

Cukrovíčko.

Ondra, 4. třída

Jeho vlasy.

Zdenička, 4. třída

Nejvíc se mi líbilo, že na začátku byla soutěž o cukroví. A že v dětství měl rád indiány a má je rád doteď.

Viky, 5. třída

Mně se nejvíc líbilo, jak nám povídal ty historky ze svého dětství, třeba že chtěl být indián, astronaut a popelář.

Terezka, 5. třída

Nejvíce se mi líbilo, že nám Pavel Čech povídal o jeho napsaných knížkách a které se mu líbily nejvíc a že měl jako malý rád indiány a že je má rád doteď.

Martin, 5. třída

Jak říkal, že byl u hasičů a že si mohl v práci kreslit.

Hynek Vohoska, ředitel školy

Líbila se mi celková nálada besedy. Zaujal mě jeho stisk ruky. Bavilo mě jeho povídání o indiánech, protože i já, když jsem byl malý, chodil jsem se svým tátou často do kina, které bylo v nemocnici v Dačicích. Od té doby znám podobně jako Pavel Čech filmy s Vinnetouem a Old Shatterhandem téměř zpaměti.

Martina Kotrbová, učitelka

Že dokáže žít život podle sebe, že nepodléhá davu a společnosti. Možná má šťastnější život než my, kteří jedeme podle toho, co musíme. Dokáže si dělat věci, které ho baví a odpoutat se od společnosti, zatímco my jedeme podle norem.

Marta Veselá Jirousová, učitelka a školní asistentka

Pavel Čech na mě zapůsobil velmi dobře. Líbil se mi jeho účes, jeho klidný hlas; měl laskavý pohled. Zaujalo mě jeho povídání o Lize lesní moudrosti. Působil na mě jako skromný a moudrý člověk.

Budu odjíždět s dobrým pocitem

Rozhovor s výtvarníkem a autorem dětských knih, panem Pavlem Čechem.

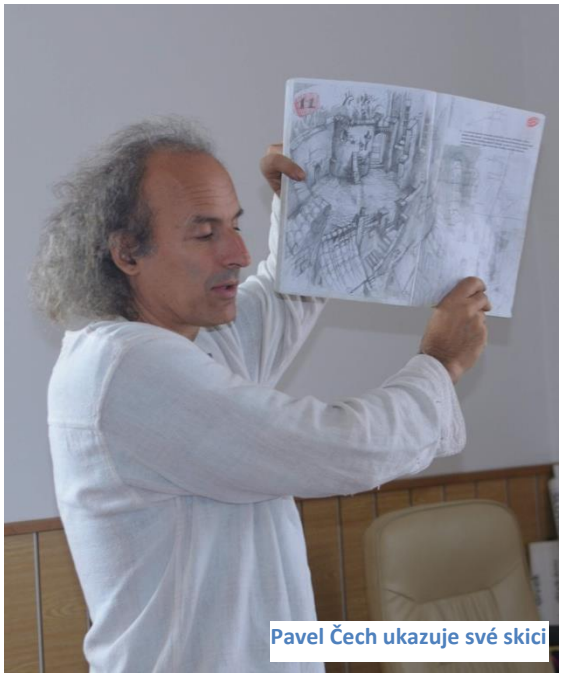
Pavel Čech ukazuje své skici

Jak jste se dostal k psaní knih?

Když jsem byl malý, rád jsem si četl, ale hlavně se mi líbily knihy s obrázky a v nich jsem pořád ležel a prohlížel si je, takže jsem znal už jako malý Adolfa Borna, Jiřího Trnku, Zdenka Buriana, Gustava Kruma, Káju Saudka, Karla Frantu a spoustu jiných. Takže obrázkové knížky mě k tomu přivedly.

Máte děti, kolik je jim let, jak se jmenují a co dělají?

Jmenují se Jiří a František, mají 18 a 14 a oba dva chodí na gymnázium a každý z nich je úplně jiný, jak to tak bývá. Jeden je v pubertě a druhý tam směřuje, takže je to náročné.

Jak vás napadla kniha *Dobrodružství pavouka Čendy*?

Kdysi dávno, když jsem byl kluk, asi tak v šesté sedmé třídě, jsem četl knihu *Život pavouka*, teď jsem zapomněl jméno autora. Mně se to hrozně líbilo, byla to odborná knížka, bylo tam spoustu příkladů jejich různých loveckých technik. Popisovali různé druhy vláken, jak si staví podzemní labyrinty, a jak si vodouch stříbřitý dělá podvodní zvon a tam žije a přináší si tam vzduchové bublinky, aby tam mohl dýchat. Tak strašně neuvěřitelné a zajímavé věci příroda vymyslela s tímto prapodivným druhem, který tady lezl, když tady pobíhal už nějakej Tyrannosaurus rex; a tak se mi to líbilo, že nebýt téhle knížky, co jsem četl v dětství, žádného Pavouka Čendu bych v dospělosti nenapsal. A bylo mně líto, že se lidi bojí pavouků, že je zašlapávají a tak.

Jak vás napadla kniha *Dědečkové*?

Kniha *Dědečkové* mě napadla tak, že když jsem byl malý, když jsem se narodil, tak už jsem neměl žádného dědečka, už umřeli předtím. Bylo mně to líto, že žádného nemám, protože moji spolužáci třeba jeli k dědečkovi a dědeček jim něco vyprávěl. A taky tak podvědomě ve mně byl takový pocit, jací vlastně moji dědečkové byli. A jak už jsem říkal, mám takový zvláštní vztah ke starým lidem... Pan Werich, moudrý muž, říkal, že stáří není zásluha, tak já nechci říct, že každý starý člověk je úžasný, někdo taky může být „pěknej vůl“ nebo on ještě

říkal jinou věc, „mladej vůl, starej vůl“, jakože když je někdo v mládí takovej jako nekvalitní člověk, nebo jak bych to nazval, tak dost možná není dobrej, ani když je starej. Ale já spíš inklinuju k tomu, že prožili válku třeba a že mají o čem povídat, a proto jsem zvolil jako hlavního hrdinu starého muže, rovná se dědečka.

Čím jste chtěl být jako malý?

Když jsem byl úplně malej, tak jsem chtěl být indiánem, já jsem myslel, že to může být jako zaměstnání. A pak jsem opravdu chtěl být popelářem, protože mně připadlo, že v popelnici jsou poklady, protože jsem tam našel jednou skleněnou želvu, a tak jsem si myslel, že popeláři jsou vlastně nejšťastnější lidi, protože každej den najdou něco, časopisy a knížky a tak a potom jsem chtěl být hrozně dlouho sběratelem brouků. A pak už jsem nevěděl.

Baví vás malovat a psát knihy?
Baví mě to pořád, jsem moc rád, že mě to nepřestalo bavit.

Pavel Čech na besedě s dětmi

Jak dlouho už píšete knihy?
Asi od třetí třídy. Od čtvrté.

Jaká byla vaše první knížka?
První knížka, vydaná, byl Ruddy. Bylo to o závodníkovi, co jezdí na koloběžkách z kopce.

Kdo vám knížku vydal?
Vydalo to nakladatelství Netopejr.

Na jaké knize pracujete právě teď?
Dopracoval jsem na knize *Jirka i indiáni*. Je to o malém klukovi, který má rád indiány.

Chodil jste jako malý na výtvarný kroužek?
Nechodil, já jsem nechodil nikdy na žádný kroužek. Ani na žádném táboře jsem nebyl, nikdy nic takového.

Kterou svoji knížku máte nejraději?
Asi *Tajemství ostrova za prkennou ohradou*.

Jak se vám spolupracuje s Radkem Malým?

Výborně, protože ho pokládám za výborného chlapíka. Jsme kamarádi a je to moc šikovnej člověk, je chytrej, protože překládá z němčiny, a píše poezii a teď dělal *Atlas vyhynulých zvířat*, ke kterému nakreslil obrázky můj velký kamarád Jiří Grbavčic, výbornej malíř z Valtic. Vídáme se málo, on je z Prahy, já jsem z Brna.

Poslední otázka: Jak se vám líbilo tady v Urbanově?

Líbilo se mně tady moc, bylo to moc příjemné, dostal jsem na snídani spoustu cukrovinek a hlásili jste se, tak to mám rád. Někdy ta beseda je taková horší, ale za to můžu většinou já, že mě nic nenapadá, ale někdy právě se děti nehlásí a začnou moc mluvit anebo vůbec nemluví. Tady to bylo příjemné. Budu odjíždět s dobrým pocitem, že to snad bylo lepší než ta prověrka z matematiky. Taky jsme se zasmáli a dostal jsem obrovskou kytici.

Děkujeme Vám, že jste zodpověděl naše otázky a doufáme, že k nám ještě třeba někdy přijedete.

Rádo se stalo. *(rozhovor připravila celá redakce)*

Urbanovská perla

Kdo je to? Popisuje Vítek Chalačev ze 4. třídy.

Někdy je přísný, chytrý, až moc vtipný. Modré oči, snad se rád učí, nemá rád opisování. Někdy, vlastně i dost často křičí. Je vysoký, není nejhubenější, má rád kafe, nosí špičaté boty, má smrtelný pohled, nosí brýle.

A jak tato záhadná osoba vlastně vypadá? Obrázek nakreslil Ondřej Ťoupalík ze 4. třídy

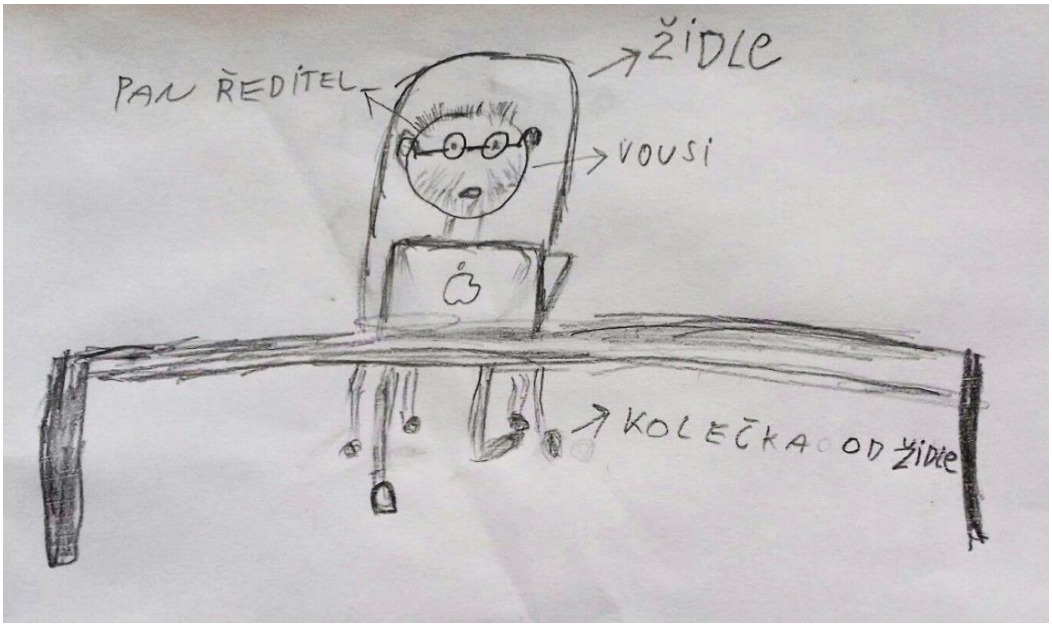

Slavné výroky pana ředitele

na Vojtu: „Ani cyklista Uve Amplér v dobách své největší slávy nevypil tolik, co ty.“

Hodina matematiky: „Máš dva bonbony a máš je rozdělit mezi tři lidi. Co uděláš?“
Kryštof přemýšlí.
HV:„Ty budeš ten třetí, co nic nedostane.“
Kryštof: „Tak si skočím domů pro lízátko.“

Na Jáchyma: „To, co tam máš, tak jemně vygumuj, aby ses neprorval až dolu do bytu do kuchyně.“

„Kdo sedí vedle jedince opačného pohlaví, dejte mezi sebe něco, co zabrání průniku nepřekonatelné lásky.“

Na Kryštofa, který pochybuje o tom, že pan ředitel zná Mirindu: „Když já jsem pil Mirindu, tak tys ještě tahal kačera po návsi.“

„Ten tady leží, pusu vodevřenou, zubama se opírá o interaktivní tabuli.“

Anežka při povídání o víkendu: „A pak mě větev škrábla do tváře.“
HV: „Hele, Joffrey de Peyrac s jizvou udělal kariéru.“

Anežka při povídání o víkendu: „A srdíčka jsem si dala k večeři.“
HV: „To je speciální odrůda, kterou mají Kadlecovi. Brambory ve tvaru srdíček a jeden brambor stojí tisíc korun.“

HV přichází do třídy s hrnkem čaje: „Ne, děti, nebojte se, není to moje ranní moč, je to heřmánkový čaj.“

Na Zdeničku: „Představ si, že by to musela číst babička. To by jí nestačily ani brejle. To by si na to musela vzít Hubbleův teleskop.

Hodina češtiny. Tereza: „Já chci taky pípák.“
HV: „Vymyslel jsem novou zkratku *VKK*, což znamená *velký kulový, kočičko*. V případě kluků *velký kulový, kocoure*.“

„Táhne na tebe? No tak to zavřeme. Zlatý komunisti, to ještě byl vzduch lepší.“

(mvj)

Poezie ve větru

Poezie ve větru je landartový projekt školy Urbanov. Vybírali jsme úryvky z básní a vypisovali je na zvláštní papíry a látky. Snažili jsme se vybrat různé podzimní motivy jako listí, déšť, mraky atd. Básničky jsme doplnili japonskými skládačkami origami. Naše výstava v parku podléhala přírodním živlům a byla součástí přírody. Počítali jsme s tím, že se náš projekt bude muset potýkat s deštěm, ale přesně to tomu dodává tu svobodnou přírodní krásu. A my děti z urbanovské školy doufáme, že jste si naši výstavu pořádně užili. *(vd)*

Najdi deset rozdílů

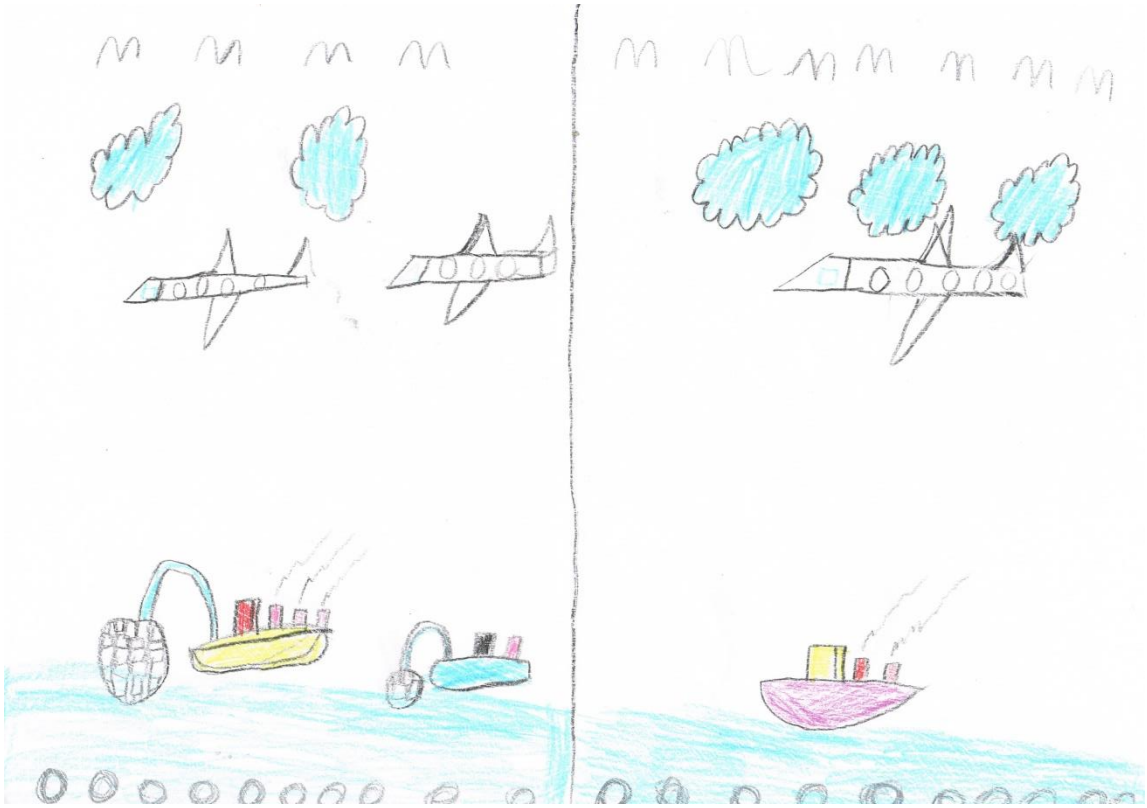

(krp)

Dopravní hřiště

1. 10. 2019 jsme vystoupili z autobusu, šli k bývalé škole Viki a tam jsme uviděli dopravní hřiště. V učebně jsme probírali různé značky, například stopku, zákaz jízdních vozidel, zákaz kol, pozor chodci a tak dále. Potom následoval test.

A pak byl konec hodiny a šli jsme do City parku. Měli jsme hodinový rozchod a mohli jít na masážní křesla, ale jedno bylo mimo provoz. Mohli jsme si nakoupit různé věci. Viki, Lucka a Terka si hrály v obchodě na figuríny. Okolo vstupu byla zrcadla a holky před nimi předváděly různé sestavy. Martin šel do KFC a koupil si hranolky, bezedný kelímek a furt si do něj napouštěl nápoje. Terka se Zdenčou šla do Tigeru a koupily si tam tužku s ozdobou a deníček na rok 2020. Klárka, Viky, Terka a Lucka šly do zverimexu a Terce tam praskl balonek.

Kluci si hráli s mečem a miniautíčkem a všiml si jich hlídač. Začal si na ně dávat pozor, aby něco nerozbili. Pak jsme si vyprávěli různé strašné historky, které se nám staly v obchodech.

Když jsme chodili po City parku, dostávali jsme balonky od jedné firmy. Ondřej jich měl asi deset a potom, když jsme odcházeli, tak se pan ředitel naštval a nedovolil nám vzít si je do autobusu. Někdo si je praskl a někdo vyfoukl.

Asi čtvrt hodiny před odjezdem jsme šli na autobusovou zastávku a tam jsme počkali na autobus do Urbanova.

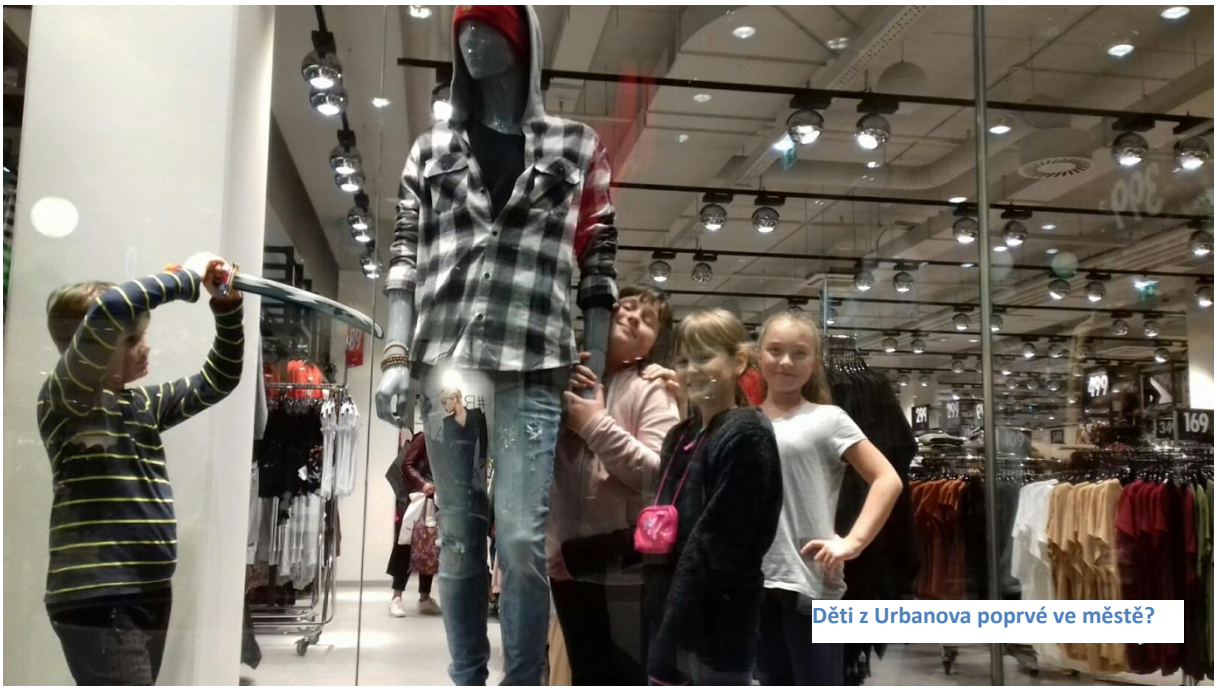

Děti z Urbanova poprvé ve městě?

(zch, vd, mt, ts)

Jak být stále cute

1. **krok**
   - žmoulat si oči

2. **krok**
   - pětkrát zamrkat

3. **krok**
   - lehce se zamračit

4. **krok**
   - zvednout obočí

5. **krok**
   - naklonit hlavu na bok a mrkat

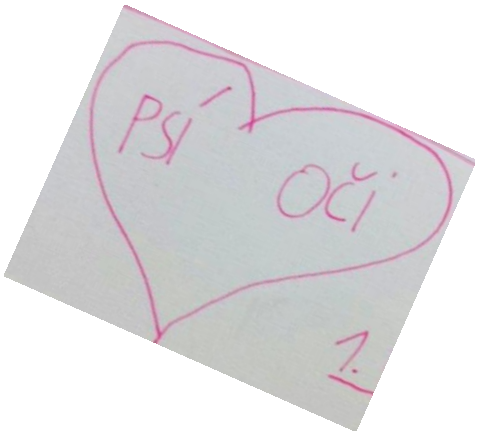

(ls)

Co všechno se dozvíte v Urbanovské škole…

Lucka Š., 4. ročník: ***Hodili po sobě oknem.***

Tereza S., 5. ročník: ***Choši našli v lese krásné hřiby***.

Matěj Č., toho času čtvrťák: ***Jedli kbelíky.***

Lucka Š., 4. ročník: ***Na podzim ryji a koním půdu kolem stromků.***

Další nová slova: ***aboť*** (Vítek), ***zavazovačka*** (Lucka), ***vílí čtvrť*** (Zdenička)

(mvj)

Parta z Oucehle

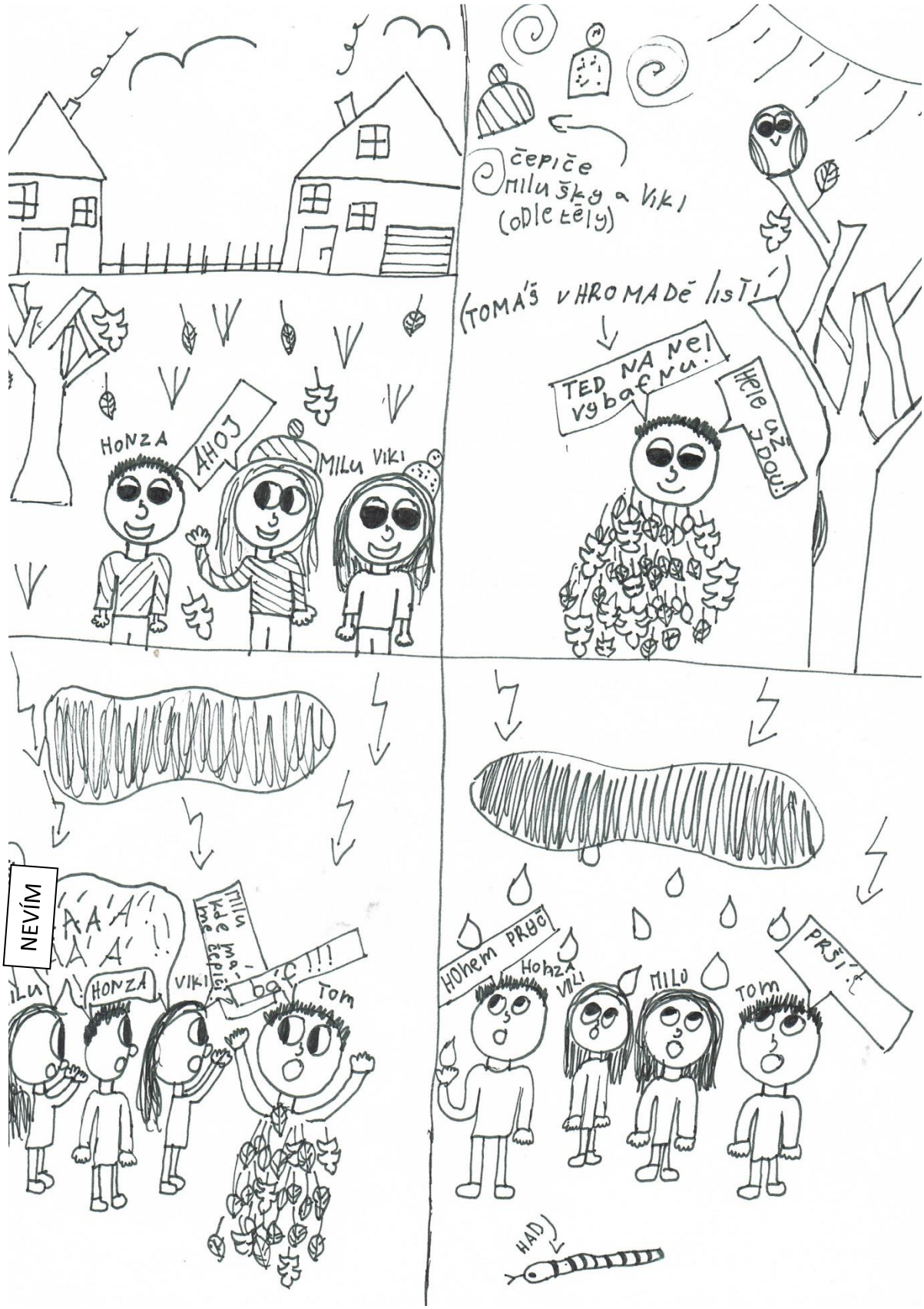

(vd)

Stěhování do kulturáku

Stěhování. Pro mnoho lidí dost těžká záležitost. Ovšem pro nás to byl super zážitek. 11. října dopoledne jsme se stěhovali skoro celý den. Když jsme vyklidili kompletně celou třídu, vypadalo to tam jako v nějakém sále, akorát jediná věc ve škole zůstala. Hádejte, co to bylo. Byl to klavír. Takže místo klavíru máme teď v kulturáku klávesy. No a přes víkend se tam donesly všechny lavice a židle. V kulturáku to teď doslova vypadá jako v obýváku. 3., 4. a 5. třída jsou v sále. Máme to tam rozdělené na dvě půlky. První půlka je naše třída, jsou tam v řadě vystavěné lavice. A druhá půlka je kancelář neboli sborovna. Kancelář jsme museli ohraničit lepicí páskou, aby tam učitelům děti nelezly. No a 1. a 2. třída jsou na chodbě. Mají to tam taky hezké a útulné.

V pondělí 14. října jsme šli ne do školy, ale do kulturáku, a tam jsme měli besedu s Pavlem Čechem. První den na novém místě jsme tak hned měli besedu a ještě k tomu nešel proud.

V kulturáku nás to moc baví. Když jsem se někoho zeptala, řekl, že se mu v kulturáku líbí víc než ve škole. Ale věřím, že se také všichni těší zpátky do školy. A navíc jsme všichni strašně natěšení, jak budou vypadat nové záchody.

Někdy v hodině českého jazyka se jdeme učit do hospody. Na oběd chodíme taky do hospody, je to tam super, protože je tam strašně moc místa.

Pokud se vám náš článek líbil, čtěte Bublinu dál. Příjemné čtení. *(ts)*

Výhled z kulturáku

Klárky kvíz

KDO JE NEJVĚTŠÍ VTIPÁLEK VE ŠKOLE:

A: HYNEK VONOSKA
B: VIKTORIE DIVIŠOVÁ
C: VÍTEK CHALAČEV

KDE JSME SE UČILI KDYŽ SEDŘE STAVOVALA ŠKOLA:

D: V PARKU
E: V KULTÚRÁKU
F: NA LAVIČCE

CO MÁ PANÍ UČITELKA NEJRADĚJI:

G: KVTKY
H: UKLÍZENÍ
CH: UČENÍ

(klp)

Astronomické okénko

Už tu máme říjen, druhý školní měsíc a my se opět podíváme na noční oblohu. Tam je to celkem beze změn. V podvečer planeta Venuše a večer jsou to planety Jupiter a Saturn. Takže celkem nuda ☺. Ale opak je pravdou. V pondělí 11. listopadu se odehraje nad územím České republiky vzácný přechod planety Merkur před Sluncem. Úkaz nastává přibližně třináctkrát za století. Začátek tohoto úkazu je ve 13.35 hod a trvá až do západu slunce. Jihlavská astronomická společnost tento jev bude pozorovat dalekohledy z Brány Matky Boží v Jihlavě. Pokud se budete chtít podívat, přijeďte do Jihlavy. Pouhým okem tento přechod vidět není a ani to nezkoušejte!! Je velice nebezpečné koukat se bez speciálního filtru do Slunce!

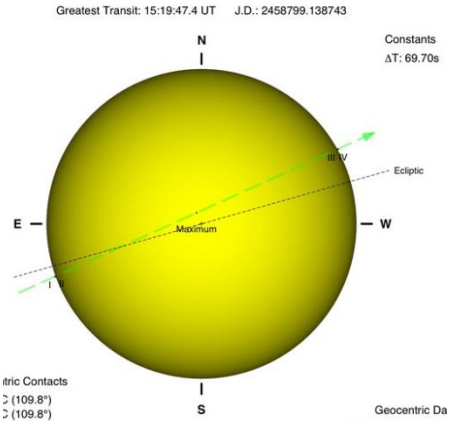

Přechod Merkuru přes Slunce

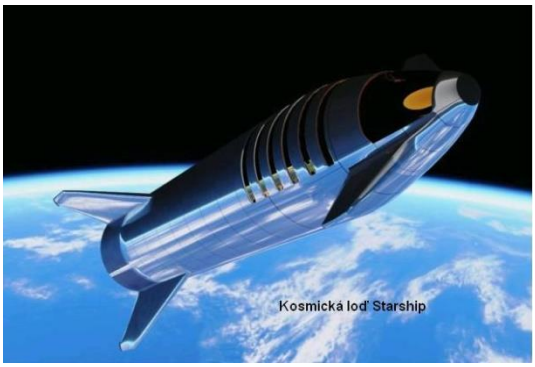

Ani v kosmonautice za ten měsíc nebyla žádná nuda. Na začátku října představila americká soukromá firma SpaceX svou novou kosmickou loď Starship, která by do dvou let měla dovést lidi na Měsíc a do tří let na Mars. Tato loď je schopná na Mars dopravit až sto lidí. Jestli to všechno vyjde, což jsou zatím jenom smělé plány, začne tím kolonizace Marsu?

A tím se dostáváme k **naší soutěži**. Namalujme, jak si představujeme, že bude vypadat obydlený Mars. Jaké tam budou domy k bydlení, silnice, kosmická auta, lidi ve skafandrech. Obrázky odevzdejte paní učitelce Veselé a nejlepší práce budou opět odměněny cenami. Výsledky soutěže z minulého čísla:

1. místo: Zdenička Chalupová, 4. ročník
2. místo: Klárka Poukarová, 3. ročník
3. místo: Barunka Vohosková, 1. ročník

(vd)

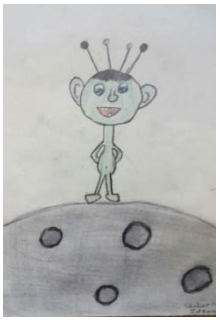

Hokej s Vítkem

Jack Eichel

Jakc Eichel, foto ČTK

Narodil se 28. října 1996. Hraje za tým Buffalo Sabres.

Draft KHL: V roce 2013 jako 52. týmem Viťaz Podolsk

Draft NHL: V roce 2015 jako 2. týmem Buffalo Sabres

Vyhrál stříbrnou a zlatou medaili na MS 18 a bronzovou medaili na MS dospělých.

Zajímavosti: má číslo 9, váží 89 kg, měří 188 cm, je z Ameriky, je mu 23 let a je střední útočník.

(vch)

Omalovánka

(klp)

Co se děje za humny

Vítám vás u říjnového Co se děje za humny

Dosbírávají se brambory a do Jihlavy se vozí pšenice. Orají se pole a pak přijede traktor s talířema na pole, pak přijede traktor s károu a pak přijde Case se sečkou. Také se spravují stroje.

(mt)

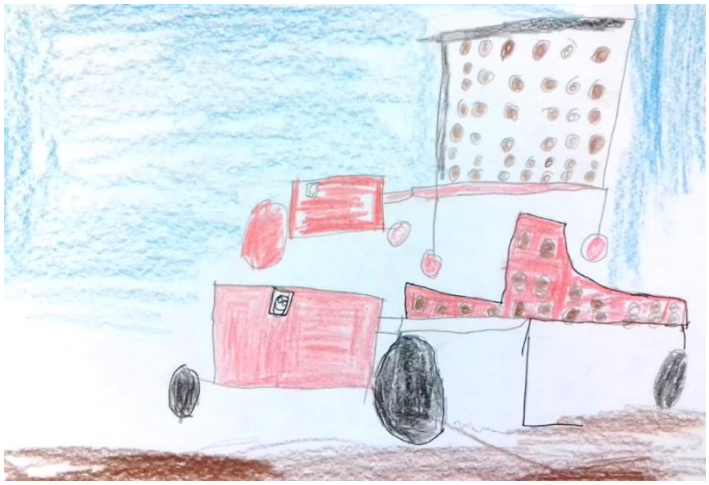

Zajímavosti o motorkách

Yamaha má modro bílou barvu, Kawasaki zeleno černou. KTM má oranžovou barvu. BMV má černo bílou barvu. Jawu vám ukážu na obrázku.

(ot)

Bludiště

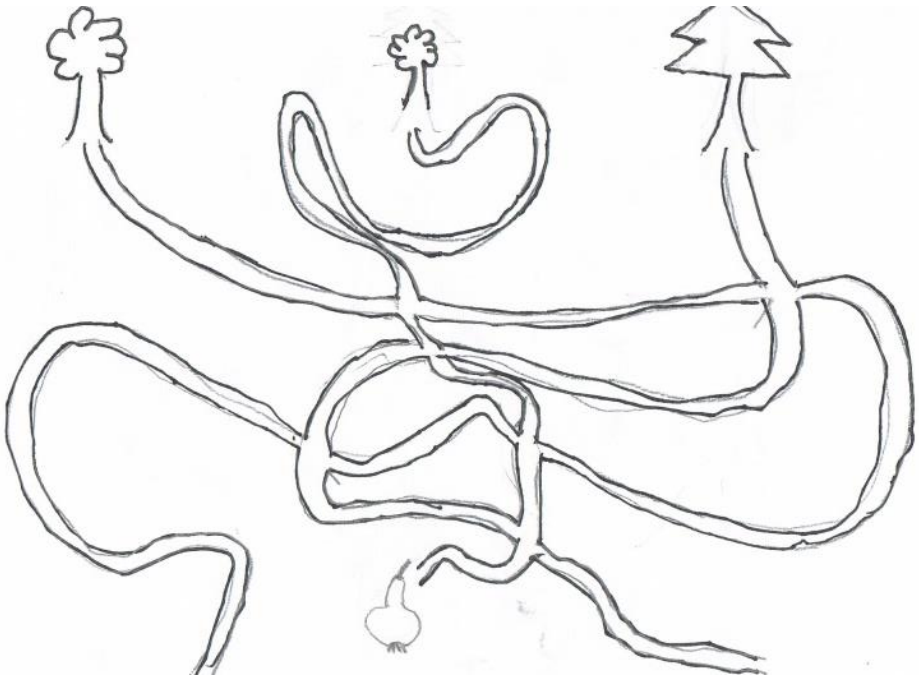

Vtipy

Pepíček povídá mamince: Jdu na třešně…
Pepíčku, ale vždyť je tam zima.
Já vím, však mám čepici a rukavice.

Co vznikne, když zkřížíte žížalu a ježka?
Ostnatý drát!

Víte kdo měl v Čechách první mobilní telefon?
Mach a Šebestová.

Pepíčku, co jsi dostal k Vánocům?
PSP.
Á to je ta nová hra že.
NE!
Ponožky, slipy a punčocháče.

Co dělá blondýnka ve skříni?
Poslouchá kabáty.

Víte co se stane, když jdou dvě blondýnky proti sobě?
Rozbije se zrcadlo.

Tati, přeložili mě do zvláštní školy.
Výborně Pepíčku, když na to máš, tak studuj.

Jaké má člověk podniknout kroky, když vidí medvěda?
Co nejrychlejší?

Vášnivé čtenářce detektivek paní Konopáskové podstrčila knihovnice se smyslem pro humor místo románu telefonní seznam. Když ho paní Konopásková dočetla, pochlubila se knihovnici:
„Od začátku jsem tušila, že to udělala Žofie Žemlová!“

Právník rozmlouvá se synem:
„Dostal jsi pětku z písemky. Co s tím uděláš?“
„Hned podám odvolání!“

zdroj: Vtipy pro děti (nakladatelství Cpress), www.abicko.cz *(vd)*

Redakce:

Šéfredaktorka: Viktorie Divišová (vd), 5. ročník

Zástupckyně šéfredaktorky: Tereza Soukupová (ts), 5. ročník a Lucie Šindelářová (ls), 4. ročník

Odpovědná redaktorka: Marta Veselá Jirousová (mvj), učitelka a školní asistentka

Redaktoři: Zdena Chalupová (zch), 4. ročník

Martin Ťoupalík (mt), 5. ročník

Vítek Chalačev (vch), 4. ročník

Kryštof Poukar (krp), 4. ročník

Ondřej Ťoupalík (ot), 4. ročník

Externí redaktorka: Klára Poukarová (klp), 3. ročník

Práce na titulní straně: grafická úprava Jana Bártová, výtvarná předloha Tereza Soukupová a Marta Veselá Jirousová

Fotografie: www.skolaurbanov.cz

Ilustrace: str. 2 Vojtěch Pelej, 3. ročník, str. 12 Kryštof Poukar, 4. ročník, str. 14 Anežka Kadlecová 3. ročník, str. 18 Martin Ťoupalík, 4. ročník.